

**શ્રી રત્નસિંહસૂર્ય-શિષ્ય શ્રીવિનયચન્દ્રકૃત
આણું દંસંધિ
(વિકમના ચૌદમા સૌકાનું એક અપભ્રંશ કાવ્ય)**

સંપાદક : પૂરો પંઠ શ્રી રમણીકવિજયજી મહારાજ

**[શ્રી રત્નસિંહસૂર્ય-શિષ્ય શ્રીવિનયચન્દ્રકૃત એક અપગ્રટ અપભ્રંશ કાવ્ય ‘આણુંદસંધિ’નું સંપાદન અહીં
૨૭૩ કર્યું છે. ઉત્તરકાશીન અપભ્રંશ—જૂની ગુજરાતીમાં રચાયેલી શ્રીવિનયચન્દ્રની આ એ દૃતિઓ
'નેમિનાથ ચતુર્ષપહિકા' અને 'ઉચ્ચએસમાલાકાણ્યાયછોપ્ય' ૨૩૦ શ્રી ચીમનશાલ દલાલ સંપાદિત 'પ્રાચીન
ગુર્જર કાવ્યસંઘળ'માં (ગાયકવાજી ઓરિયેન્ટલ સિરીજ નં ૧૦, વડોદરા, સને ૧૯૨૦) પ્રચિન્ધ થયેલી
હોઈ, એ વિષયના અભ્યાસીઓને સુજાત છે. શ્રીવિનયચન્દ્રજીએ 'મુનિસુવતસ્વામિચરિત' ૨૨૪ હો. એમની
ખીલું એ દૃતિઓ 'કલ્પનિરુક્ત' (સંઠ ૧૩૩૫) અને 'હિપાલિકાદ્ય' (સંઠ ૧૩૪૫) માં રચના-વર્ષ
આપેલું હોઈ તેઓ વિકમના ચૌદમા શતકના પૂર્વાર્ધમાં વિવભાન હતા એ નિશ્ચિત છે.**

**‘કાવ્યશિકા’, ‘મહિલસ્વામિચરિત’ આદિના કર્તા શ્રીવિનયચન્દ્ર ચંદ્રગચ્છના રવિપ્રલભુનિના શિષ્ય
હોઈ, ‘આણુંદસંધિ’કાર આપણું વિનયચંદ્રથી લિન છે. ‘કાવ્યશિકા’કાર વિનયચન્દ્ર ‘આણુંદસંધિ’કાર
વિનયચન્દ્રના સમકાળિન હતા. બંને જૈન વિદ્વાનો ગુજરાતના હતા.**

**‘આણુંદસંધિ’ એ દૂરું કાવ્ય છે. એનું નામ સૂચવે છે તેમ, એમાં ભગવાન મહાવીરના આવક
આનંદનો સંગ્રહ વર્ણુત્વાયો છે.**

આ કાવ્યના સંપાદનમાં નીચેની ત્રણું હસ્તપ્રતોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે :

**૧. વડોદરા શ્રી આત્મારામજી જાનમંહિરમાં શાન્તમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના સંગ્રહની
પ્રત (સંસ્તા હેં૦).**

૨. પાટણુના હેમચંદ્રાચાર્ય જાનમંહિરમાંના શ્રી સંધના લંડારની પ્રત (સંસ્તા સં૦); અને-

૩. એ જ જાનમંહિરમાં રખાયેલ જાગરમચ્છના લંડારની પ્રત (સંસ્તા સા૦).

**અપભ્રંશ અને નાન્ય ભારતીય લાપાચ્યોનાં પ્રાચીનતર સ્વરૂપના અભ્યાસીઓને આ સંપાદન
ઉપયોગી થશે એવી આશા છે. સંપાદક]**

સિરિ વીર જિણંદહ, પણ યસુરિંદહ, પણ મવિ ગોયમ ગુંગનિહિહિ ।
 આણંદુ સુસાવય, ધર્મપમાવય, મૈણિસુ સંચિ આગમવિહિહિ ।
 સૈત્તમહ ઉવાસિગદસહ અંગિ, સિરેવીરિ ભાળિય કાયબ્વઅંગિ ।
 ઇય પુંછિડ પણ મવિ જંબુસામિ, ઇમ અંકલિડ ગણહરુ સુહમસામિ ।
 ઇય મુંગહદેસિ વાળિજ્જગામિ, નરનાહુ અંથિ જિયસત્તુ નામિ ।
 ગાહવિ નિવસિ તિહિં સતંતુ, આણંદુ નામિ સિવનંદકંતુ ।
 કુલ્લાગુ નામિ તસુ તડિ નિવાસુ, ચેદ્ય અથિ તિહિં દુઇપલાસુ ।
 સિગિંદ્રભૂદ્ધપભિહિ સમાણુ, તિહિં સમવસરિડ સિરિવદ્રમાણુ ।
 વંદણહ જાઇ જિયસત્તુ રાઉ, આણંદુ વિ સાવડ સુદ્રભાઉ ।
 જિણદેસણ નિસુણિવિ એકત્વાણુ, આણંદુ લેઇ પરિગહપમાણુ ।
 વેજેમિ થૂલ જીવાણ હિસ, અલિય પિ થૂલ ચોરિય નિસંસ ।
 સિવનંદા વિણુ મુંજુ નિયમ નારિ, દસ દસ ય સહસ ગોરુંલ ચિયારિ ।
 તહ નિધિહિં કલંતરિ વબ્વહારિ, મજ્જ કણયકોડિ હઉ ચોરિ ચારિ ।
 હલ સગડ યાણ પણ પણ સયાંદ, ચ્ચતારિ વહંતી પવહણાંદ ।
 જિટીમહદંતણુ મહ સુસાઉ, અભ્યંગિ તિહિં સયસહસપાઉ ।
 તહ સુરહિંગિ ઉદ્વદ્ધણ ચ, જલકુંભિહિ અઢહિં મિજ્જણ ચ ।
 લુહણિડ ગંધકાસાઇયાંદ, અંભરણિહિ સુદ્રિય-કળિણયાંદ ।
 તોશેક-અગર ધૂવેહિ ધૂવ, માલહ્ય-પઉમકુસુમહ સરૂવ ।
 કાપૂર-અગર-કુંકુમ-વિલેલ, વરખોમજુયલપહિરણસમેલ ।
 ખીરામલ ચ ફલ કલમસાલિ, મુગ-માસ-કલાયહ તિન્નિ દાલિ ।
 ઘેઊર્ય ખજ્જ પિય કદ્યેય, ઘિંડે સરયસમય ગૈંવિ સમેય ।
 પણ્ણકિ મંડુક્ષિય વિજણાંદ, નેહંબદાલિ વલિ તિમ્મણાંદ ।
 તંબોલ પંચસોગંધિયાણુ, આગાસનીર ઇય ભોગમાણુ ।
 અવજ્ઞાણુ પમાઉ વિહિસદાણુ, વજેમિ પાવબુદ્ધિહિ પયાણુ ।
 ઇય નિયમિ લેવિણ, વીરુ નમેવિણ, સિવનંદહ જાઇવિ કહાએ ।
 સિવનંદ વિ રમ્મૂ, જિણવરધમ્મૂ, સામિ પૌસિ જાઇવિ લિયએ ॥ ૧ ॥

૧ ગુણનિહિહિં સં૦ ॥ ૨ ભણિસું સા૦ ॥ ૩ સત્તમય હં૦ ॥ ૪ કાયબ્વ મંગિ હં૦ ॥ ૫ પુંછુજ હં૦ ॥
 ૬ અખિડ હં૦ સા૦ ॥ ૭ માહદેસ વાળિજ્જગામિ હં૦ ॥ ૮ આસિ સં૦ સા૦ ॥ ૯ કુલાગુ હં૦ ॥
 ૧૦ તહિ હં૦ ॥ ૧૧ ઇક્કજાણુ સં૦ સા૦ ॥ ૧૨ વજેવિ હં૦ ॥ ૧૩ સુસુ હં૦ ॥ ૧૪ ગોકુલ હં૦ ॥
 ૧૫ ચ્યારિ ચ્યારિ સા૦ ॥ ૧૬ વહંતિ સા૦ ॥ ૧૭ જિટીમહુ સા૦ ॥ ૧૮ અંભગિ હં૦ ॥ ૧૯ આભરણહિ
 સુદ્રિહિ હં૦ ॥ ૨૦ તોશકડ હં૦ ॥ ૨૧ વેઉરહ ખજ્જ સં૦ સા૦ ॥ ૨૨ ધીઉ હં૦ ॥ ૨૩ ગાવહિ હં૦ ॥
 ૨૪ સુંડુક્ષિય હં૦ ॥ ૨૫ પાસિ પણમવિ લિં૦ હં૦ ॥

अह गोयम् पूछइ पहु नैमेउ, किं लेसैइ त्रु आणंदु एउ ।
 तउ अक्खइ सामि वि जावजीबु, इहु केरिसइ सावइधम्मदीबु ।
 हैहै होसइ सुर वेमाणि रम्मि, सोहम्मि कप्पि अहणपणम्मिमि
 तिहिं चारि पलिय पालेवि आउ, एगावयारु तउ सिद्धिठाउ ।
 आणंदु वि चउदस वच्छराइ, पैलेवि दुवालस गिहिवयाइ ।
 चिंतेइ पुब्वरत्तावरत्ति, आयत्ति मज्जा वहुजणह तत्ति ।
 ता जिणपणीय धम्मे सयाइ, मा खलणु होइ कहवि हु पमाइ ।
 इय चिंतिय सिरि कुलागगामि, पोसाल करावइ सुद्र ठामि ।
 असणाइ चैउविवहु उक्खडेउ, जीमावइ सयलु वि नयरलोउ ।
 तउ जिछपुति आरोवि भारु, आणंदु जाइ पोसहअगारु ।
 तथ ढिउ माणवि, देवहि दाणवि, अक्खोहियमैणु न वि चलए ।
 संलेहिणजुत्तउ, छ वरिसउ तउ, सावयपडिमा सो वहइए ॥ २ ॥

इकु मास देवपूया तिसंक्ष, सम्मत्तदपडिम अहयारवंश ।
 वे मास सुद्धबारसवएहि, वयपडिमा पालइ निययगेहि ।
 सामाइउ गिन्हइ वार दुन्नि, पुख्त्त किरिय सउं मास तिन्नि ।
 चउपव्यतिहिहि करि उप्पवासु, सो पोसह पालइ चौरि मास ।
 चउपविव चहुद्वइ निस्वसगु, सो पंचमास लिइ काउसगु ।
 छमास बंभन्नेरं धरेइ, सचित्तु सत्त मासा न लेइ ।
 आरंभु विबजइ अट मास, अन्न वि न करावइ नैव इ मास ।
 जं उद्दिसीउ तसु रेसि रदु, दस मास न जीमइ तमवि सुदु ।
 एगारस मासा समणभूउ, लेहै ओघउ मुहपत्ती करइ लोउ ।
 मह समणोवासग भिक्ख देउ, नियगोर्भैलि विहरइ सो अखेउ ।
 एगारस पडिमा इम वहेउ, संलेहण करिविण दुविहमेउ ।
 तवचरणि अठिचम्मावसेसु, निसि सुत्त तणह संथारएसु ।
 चिंतेइ धम्मजागरिय रत्ति, जा अज वि अच्छइ देहसत्ति ।
 जयवंतु धम्मआयरिउ जाम, अणसणु करेसु हउं इथ्यु ताम ।
 सिद्धंतह जुत्तिहिं, सत्तहिं खित्तिहिं, वित्तबीउ वावेवि घणु ।
 अद्वाहिय कारिय, संघ हकारिया, देवपूयवंदणकरणु ॥ ३ ॥

४

सुगुरुण वास ^१सीसहि गहेउ, ^२सुमरेवि पंचपरमिठि देखु ।
उस्सग्गपुव्व सो सोहि लेइ, समन्तमाह ^३वैय उच्चरेइ ।
ता उत्तिमठि सो ठाइ ठाणु, वोसरंइ अठारस पावडाणु ।
चत्तारि सरणु मंगलु ^४उत्तिम्म, अरिंहत सिद्ध साहू सुधम्म ।
हिंसा अलिड अणदिन्नु दाणु, मेहुन्न परिगग्हु कोह माणु ।
माया इ लोहु पिज्ज च दोसु, कालहो वि अभक्खाणं सरोसु ।
अरईरई य पेसुन्नजुन्नु, परिवाय मायमोसं मिछतु ।
तिविह तिविह मण वयण काय, कैँय-कारणाणुमइ पच्छाय ।
अरंहत सिद्ध साहू य सिखि, देवाणुसकिल अप्पाणुसकिल ।
जं रयणकरंडगभूउ एहु, वोसिरिसु चरमजसासि देहु ।
उवसग्ग ^५देवै-माणुस-पसौण, जे हुंति सहिसु ते सवि अणूण ।
आहार उवहि दुच्चिन्नकामु, ते वोसिरामि सवि जावजम्मु ।
आहार चउव्विहु, चइविणु ^६सो वि हु, गुरुमुहेण गहियाणसणु ।
छज्जीव खमावइ, भावण भावइ, तणसंथारि निसन्नतणु ॥ ४ ॥

५

सिल मही लवणइ ^७पुँद्रविकाउ, महि ओस कैर्य हिम आउकाउ ।
विज्जुक अगणि मुह तेउकाउ, तलियंट फुक घम वाउकाउ ।
पत्तेय सहारण वणसईउ, एगिंदिउ लामिउं सव्वि लमीउ ।
किमि पुँयेर अल्स बेइंदियाइं, जू मंकुण कीड तेइंदियाइं ।
चउरिंदिय ढंस मसाइ मच्छि, खज्जरूय भमरय तिझु विछि ।
पंचिदिय जलयर ऐगभेय, चिड लावय तित्तिर खयर जे य ।
सस सप्प हरिण सूयर अरन्नि, पसु महिस पमुह थलयर जि अन्नि ।
नारइय सत्त्वरएसु संति, जं मणुयविति माणुस ^८वैसंति ।
वेमाणिय जोइस विंतराइ, दसमेय भवणवासियुराइ ।
भवमज्जि भमंतइ मह अमवि, जे दुमिमउ खौंमउ हैंडं ति सव्वि ।
आसाइउ कहवि हु तित्थनाहु, केवलिय सिद्ध आयरिय साहु ।
साहुणि य सावय सावियाउ, चारित्त-नाण-दंसणाणुणा उ ।
तह पाण भूय जिय सत्त काल, आसाइय जे मझं गुणविसाल ।
ते तिविह तिविह खामेमि पुज्ज !, ते वि हु खमंतु अवराहु मज्ज ।
आउट्टिहि दपिहि, तह संकपिहि, मझं जि विराहिय कहवि जिय ।
ते सवि हउं खामउं, हउं वि खमावउं, निंदउं हिव जे दुकय किय ॥ ५ ॥

३७ सीसं ग० सं० सा० ॥ ३८ सुमरइ हं० ॥ ३९ वइ हं० ॥ ४० वोसिरइ सा० ॥ ४१ शुरम्म सं० सा० ॥
४२ कहइ हं० ॥ ४३ दिव्वमा० सा० सं० ॥ ४४ सोविणु हं० ॥ ४५ पुढमकाय सा० ॥ ४६ करइ हं० ॥
४७ पुयर हं० ॥ ४८ वसंत सा० सं० ॥ ४९ खमाउं सं० हं० ॥ ५० हुं ति सं० ॥

६

कालाइ अह नाणाइयार, संकाइय अह दंसणइयार ।
 अइयार अह चारित्तचारि, तव बार तित्ति वीरियइयारि ।
 पंचाइयार संलेहणाइ, जि विहिय कहवि मई इह पमाइ ।
 वह बंध पमुह जं विहिय हिंस, जं जंपिय वयणं अलियमिस्स ।
 जं थोब वि चोरिय कसु वि वस्तु, जं सेवित मेहुण अप्पसस्तु ।
 जं मेलिउँ परिगडु पावमूल, जं हिंडिउ दिसि जिम तत्त गोलु ।
 जं पनरसकम्मादाण वत्त, बावीस अभक्षवइ जं च भुत्त ।
 जं अट्ट रुद्ध ज्ञाइयउ ज्ञाणु, जं किढु पावउएसदाणु ।
 जं अच्छिउ ऊखलै मूसलाइ, जं मज्ज जूयैवैइयर कयाइ ।
 सामाइउ जं किउ साइयारु, जं खंडिउ देसवगास चारु ।
 जं पञ्चदिवसि पोसह न किढु, जं संविभागु अतिथिहि न दिढु ।
 तं निदउं गरिहउं तिविहुं, मिछकडु पुणु पुणु होइ सबहुं ।
 हिंडतह भवि भवि, आसंसार वि, जं खंडिउ जं च विराहियउ ।
 तसु हउ सैमूभमडु, मिछाडुकडु, गुरुसमक्खु तं गरहियउ ॥ ६ ॥

७

जं गीय-नहु पिकरणयसारु, कय देवपूय अहप्पयारु ।
 जं सेवित गुरुजण भत्तिपुव्व, किउ बंदण-पडिक्कमणाइ सव्व ।
 विहिपुव्व विहिय जं तित्त्यजत्त, आराहिय सत्तिहिं सत्त खित्त ।
 जं भत्तिहि दिन्नउ मुणिहि दाणु, जं पालिउ सीलु वि गुणनिहाणु ।
 जं बारभेउ तवचरणु चरिउ, जं भाविय भावण ज्ञाणु धरिउ ।
 जं पठिउ गुणिउ सिद्धंततत्तु, आराहिउ दंसण अनु चरित्तु ।
 जं धम्मकज्ज उवयरिउ एहु, भम संतिउँ मणु धणु वयणु देहु ।
 इहजम्म अन्नजम्मह पवंचि, अणुमोउं जं किय सुकिउ किंचि ।
 नियकुलनहचंदु, इय आणंदु, अणुमोएविणु सुकिय किउ ।
 सुहज्ञाणह कारणि, भवह निवारणि, भावण भावइ बारसु वि ॥ ७ ॥

८

भावण भावंतह सुद्धभावि, खणि खणि मुच्चंतह पुव्वपावि ।
 संथारि निसन्नह महपमाणु, उपन्नु तासु अह ओहिनाणु ।
 इत्यंतरि विहेरतु नयरि गामि, तहिं समवसरिउ सिरियीरसामी ।

ગોયરચરિ ગોયમુ તહિં ફિરંતુ, કોઇ પુચ્છિં પિકલવિ જણુ મિલંતુ ।
 સો કહિ ઇથ અણસળિ પવનુ, આંણંદુ ઉવાસત અથિ ધનુ ।
 તં સુણવિ જાઇ તિહિં ઈંદભૂઇ, તસુ સુભવતવહ પુચ્છિં સરુઇ ।
 તં નમવિ સો વિ વિહસંતદિંદિ, ઇથ ભણિ નાહ ! ઇહડણબમતુંદિ ।
 અવધારિડ અપણણ તુંગિ પાડ, મનુ ઉવારિ કિદુ ગુરુયત પસાઉ ।
 તા ભંજત સંસત અપરિમાણ, ગેહીણ હોઇ કિં અવહિનાણ ? ।
 હોઇ ત્તિ મણિદ સિરિગોયમેણ, આંણંદુ પયંપદુ સુંણિ તેણ ।
 હંડ પિકલં જોયણ પણસયાઈ, પુબ્બાવરદાહિણજલહિમાઇ ।
 હિમવંતુ જાવ ઉત્તરદિસમિ, ઈંહિ પઢમ નરય ઉવારિં સુહમિસ ।
 અહ જંપદ ગોયમુ ગુણનિહાણ, આલોઇ પડિકમિ એહ ઠાણ ।
 જં અવહિનાણ ગેહીણ હોઇ, એદૂરિહિ પિકિખૈંડ ન ઉણ કોઇ ।
 જંપદુ સુસ્તાવડ સચ્ચિ અંદિ, મિછુકંડુ દિજાઇ કિં વ જુંદિ ।
 જાઇ જુંદિ તા પડિકમણુ તુમ્હ, અહ સચ્ચિ તુ આંદે દેહુ અમ્હ ।
 ઇય નિસુણવિ ગોયમુ નિરભિમાણ, તં જાઇવિ પુચ્છિં વદ્ધમાણ ।
 કહિનાહ ! અમ્હ બિહું જણહ માહિ, કો સચ્ચવાઈ ? કો મિચ્છવાઈ ? ।
 આંણંદુ સચ્ચવાઈ સુસાહુ !, તુહ મિચ્છવાઈ ઇમ ભણિ નાહુ ।
 તં સુણવિ જ્ઞાની જાએવિ તેણ, આંણંદુ લામાવિઉ ગોયમેણ ।
 અહ ચંડ દેહુ અણસળણ ખીણુ, સિરિવદ્ધમાણપયસરળણ લીણુ ।
 સુમરંતર પંચપરમિદ્ધિમંતુ, સોહમિસ પચુ સિવનંદકંતુ ।
 અરુણપ્પભામિ ઉવવાયસિજ્જ, અંતોમુહુત્તિ ચંડતત્તરિજ્જ ।
 બત્તીસવરિસ જારિસ જુવાણુ, ઉપ્પણુ સત્તકરદેહમાણ ।
 તહ જય જય નંદય, જય જય ભદ્ય, અજિય જિણસુ જિય પાલસુ ય ।
 અમ્હ અજજ અણાહહ, તુમ્હ હુય નાહહ, ઇય દેવંગણવયણ સુય ॥ ૮ ॥

૯

ઉપ્પણુ પિકિખ વેમાણિદેઝ, પડિહારિ વિનચ્ચત પઢમુ એઝ ।
 અમ્હ પુનિ જાય તુમ્હિ ઇથ ઠાંદ, તા બંદહુ સાસયચેદ્યાં ।
 સુર ઉદ્ઘિંડ તત તિણ દિન્ન બાહુ, પુએદ નમંસદ્ધ તિત્થનાહુ ।
 તિહિં વિચ્ચિંડ પુસ્થિં સેંગનીંદ્ધ, સંધેરેંદ્ધ દેવવવહાર જીઇ ।
 નંદણવળિ તિણિ સંડ દેઝ જાઇ, તિહિં વિલસદ્ધ ફુહિય વણહ રાઇ ।
 સંતાણ કપ્પદુમ પૌરિયાંદ, મંદાર પવર હરિચંદણાં ।
 તિહિં વાવિ રયણસોવાણપંતિ, કીલ્લાંહર પિકલિ વિઉલકંતિ ।

૬૦ આંણંદુ વિ સાવડ સા૦ સં૦ ॥   ૬૧ સુણડ સં૦ ॥   ૬૨ અહ સા૦ ॥   ૬૩ પિકિખહિ હં૦ ॥
 ૬૪ સુમરંત પંચપરમિદ્ધિસમુ હં૦ ॥   ૬૫ વાન્દ હં૦ ॥   ૬૬ સત્થનીં સા૦ સં૦ ॥   ૬૭ સંચરિ સા૦ ॥
 ૬૮ પારિજાયાં સા૦ સં૦ ॥   ૬૯ કેલીહર સા૦ ॥

इत्थंतरि आवहि अच्छरात, पह रणज्ञांतमणिनेउरात ।
 तिहि साहिलासदेवंगणाहि, कंदपिदपिय थिरजुव्वणाहि ।
 उवगूहिय विविहनेहेण गाढु, सो विलसइ रहसागरवगाढु ।
 अँगमिसनयणु मणकज्जसिद्धि, अमिलायमल्ल अक्खुडियरिद्धि ।
 नितु नट-गीय-पिक्कैणविणोइ, काळं गमेइ सो सभिंग लोइ ।
 सिरिरथणसिंह सुगरुवएसि, सिरिविणयचंद तसु सीसैलेसि ।
 अज्जयणु पढमु इह सत्तमंगि, उद्दरितु संधिबंधेण रंगि ।
 जं इह हीणाहिउ, किंचि वि साहिउ, तं सुयदेवी मह खैमउ ।
 इहैं पढइ जु गुणइ, वाचइ निसुणइ, मुत्तिनियंविणु सो रमउ ॥ ९ ॥

॥ इति श्रीवर्धमानप्रथमोपासकस्य श्री आणंदमहाश्रावकस्य सन्धिः समाप्त ॥

---

७० अणमिस्यनयणु सा० ॥ ७१ °पेखणविणोइ सा० ॥ ७२ सीसिलेसि है० ॥ ७३ मज्ज्व खमउ है० ।
 ७४ जं पढत गुणतह, श्रवणि गुणतह, मुत्तिरमणि तं वरउ वर सा० सं० ॥

